

Asia TASA-ARVOASIAIN NEUVOTTELUKUNNAN LAUSUNTO YHDENVERTAISUUSTOIMIKUNNAN VÄLIMIETINNÖSTÄ (OM 2008:1) Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslainsäädännön uudistustarve ja -vaihtoehdot

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta (TANE) kiinnittää lausunnossaan huomiota yhdenvertaisuuslainsäädännön uudistamistoimikunnan välimietintöön erityisesti sukupuolten tasa-arvon osalta.

Yleistä

Yhdenvertaisuuslainsäädäntöä uudistavan toimikunnan on toimeksiannon mukaisesti valmistettava lainsäädännön uudistusesitys, jossa yhdenmukaistettaisiin lainsäädäntöä sisällöllisesti siinä määrin kuin se on tarkoituksenmukaista ja mahdollista. Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslakien erityispiirteet tulee ottaa uudistuksessa huomioon eikä nykyinen suojan taso saa laskea uudistuksen myötä.

Toimikunta ilmoittaa, ettei se ota välimietinnössä kantaa siihen, mihin uudistusvaihtoehtoon tulisi päätyä. Perustelut ja kansainvälinen vertailu on kuitenkin muotoiltu lakien yhdistämistä painottaen. Toimikunnan välimietinnön pääpaino on yhdenvertaisuuslakiin liittyvissä syrjäntäkysymyksissä ja sukupuolten tasa-arvo on keinotekoisentuntuisesti lisätty tämän tarkastelun oheen.

Välimietinnön argumentointi on paikoin epäselvää. Tasa-arvolaista ja yhdenvertaisuuslaista käytetään säännönmukaisesti yhteistä käsitettä tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslainsäädäntö, jolloin viittaukset tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslainsäädännön vakaviin puutteisiin, epäyhdenmukaisuuteen ja hajanaisuuteen on vaikea paikantaa. Lausunnonantajien on vaikea tulkita, koskevatko toimikunnan esittämät vakavat puutteet tai hajanaisuus sekä tasa-arvolakia että yhdenvertaisuuslakia vai vain toista niistä. Välimietinnössä epäyhtenäisyyden nähdään johtuvan muun muassa siitä, että tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslainsäädäntöä on uudistettu usean vuosikymmenen aikana. Vuonna 2004 voimaantullutta yhdenvertaisuuslakia ei ole kuitenkaan uudistettu vielä kertaakaan. Sitä vastoin vuonna 1987 voimaantullutta tasa-arvolakia on uudistettu merkittävästi vuosina 1992, 1995 sekä 2005.

Sisältökysymysten käsittelyn puuttuminen keskeisenä ongelmana

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää asian avoimen käsittelyn kannalta varsin ongelmallisena, että toimikunta käsittelee välimietinnössä eri uudistusvaihtoehtoja korostetun juridisteknisesti. Välimietinnössä lähestytään eri vaihtoehtoja lähinnä lainsäädännöllisen muodon kautta ja sisällöt jäävät lähes huomiotta. Toimikunnan tulisi sille annetun tehtävänannon mukaisesti ottaa huomioon työssään jo voimassa olevien lakien erityispiirteet, nykyinen suojan taso, tarkoituksenmukaisuus sekä muutosten mahdollisuus. Näitä välimietinnössä ei kuitenkaan käsitellä. Esimerkiksi välimietinnön sivulla 32 toimikunta pitää tasa-arvolain syrjäntäjärjestelmää ”varsin omintakeisena”,

vaikka tasa-arvolain syrjintäsuoja on huomattavasti pitemmälle ulottuva kuin yhdenvertaisuuslais-
sa. Toimikunta ei kuitenkaan käsittele välimietinnössään sitä, miksi tällaiseen syrjintäjärjestelmään
tasa-arvolaisissa on päädytty ja olisiko tasa-arvolain ”varsin omintakeisen” syrjintäsuojan harmoni-
sointi yhdenvertaisuuslain kanssa käytännössä tarkoituksenmukaista ja jos olisi, kummasta laista
harmonisoinnissa tulisi ottaa mallia, jotta nykyistä suojan tasoa ei vaarannettaisi.

Koska pääsääntöisesti neuvottelukunnilla tai kansalaisjärjestöillä ei ole resursseja tehdä laaja-
alaisia selvityksiä tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain sisällöllisistä eroista tai eri syrjintäperusteiden
erityispiirteistä välimietintöä koskevaa lausuntoa varten, on *varsin todennäköistä, että monet
lausunnonantajat päätyvät kannattamaan jotain tiettyä uudistusvaihtoehtoa ilman riittäviä tietoja
sen tosiasiallisista sisältövaikutuksista*. TANE pitää arveluttavana, että lausunnonantajilta pyydetään
kantaa uudistusvaihtoehtoihin tarjoamatta kuitenkaan heille vertailevaa tietoa eri lakeihin ja
syrjintäperusteisiin liittyvistä erityispiirteistä. Käsittelyn ongelmallisuutta lisää vielä se, että väli-
mietintöön annettuja lausuntoja tullaan ilmeisesti käyttämään perusteluna toimikunnan uudistuslin-
jan valinnassa. Neuvottelukunta katsookin, että toimikunnan tulisi selvittää tasa-arvolakiin ja yh-
denvertaisuuslakiin liittyvät sisältökysymykset ja erityispiirteet ennen kuin se pyytää lausunnonan-
tajia ottamaan kantaa uudistusvaihtoehtoihin. *Käsittelyn läpinäkyvyyden lisäämiseksi TANE ehdot-
taakin, että toimikunta laatisi uuden välimietinnön ja järjestäisi siihen liittyvän uuden lausunno-
kierroksen, kun toimikunta on saanut käsiteltyä asiaan liittyvät sisältökysymykset.*

Lisäksi tasa-arvoasiain neuvottelukunta kummeksuu välimietinnön sivulla 57 esitettyä kantaa, jon-
ka mukaan esimerkiksi tasa-arvolaisissa ilmeneviä käsitteitä kuten ”häirintä” tai ”syrjintä” pidetään
vaikeina ja abstrakteina. Mikäli lain vakiintuneita käsitteitä ryhdytään muuttamaan, saattaa seura-
uksena olla tosiasiallisen suojan tason lasku. Lakitekstiä ei välttämättä pystytä muuttamaan ny-
kyistä kansantajuemmaksi kajoamatta lain täsmällisyyteen ja yksiselitteisyyteen. Yleistä tietoi-
suutta tasa-arvolain ”vaikeista ja abstrakteista” käsitteistä voitaisiin myös lisätä virkamiesten ja -
naisten koulutuksilla sekä *resursoimalla kansalaisille suunnattuun tiedotukseen*.

Moniperusteinen syrjintä

Tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslakien sekä niiden toteutumista valvovien valtuutettujen yhdistämistä
perustellaan välimietinnössä moniperusteiseen syrjintään puuttumisen helpottumisella.
Moniperusteinen syrjintä on kuitenkin edelleen varsin huonosti tunnettu haaste, johon
puuttumisesta on vain vähän kokemusta. Käytännössä verrokin löytäminen moniperusteisen
syrjinnän tapauksissa saattaa osoittautua mahdottomaksi. Tällöin moniperusteisen syrjinnän
selvittämisessä ainoa mahdollinen etenemistapa voi olla tapauksen tarkastelu perinteisesti yhden
syrjintäperusteen kautta.

Toimikunta on ilmeisesti tietoinen tästä ongelmasta, sillä välimietinnössä todetaan, että nykyiset
valtuutetut yhdistävään ”supervaltuutetun” toimistoon voitaisiin tehdä omia osastoja eri syrjintäpe-
rusteille sekä erillisiä erityisvaltuutettuja. TANE korostaa, että *toimikunnan tulisi selvittää, kuinka
realistista moniperusteiseen tai risteävään syrjintään puuttuminen käytännössä voi edes olla*. Li-
säksi TANE kysyy, mitä etua supervaltuutetun toimistosta tällöin voitaisiin saavuttaa verrattuna
tilanteeseen, jossa erillisten valtuutettujen välillä lisätään yhteistyötä ja *kansalaisten yhteydenotot
ohjattaisiin valtuutettujen yhteisen puhelinvaihteen kautta*.

Toimikunnan kokoonpano

Koska toimikunnan tavoitteena on tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslakien harmonisointi, luulisi olevan itsestään selvää, että molempien lakien valmisteluista vastaavista yksiköistä olisi edustajat toimikunnassa. Yhdenvertaisuuslainsäädäntöä uudistavassa toimikunnassa ei kuitenkaan ole edustajaa STM:n tasa-arvoyksiköstä, joka on tasa-arvolain valmistelusta vastaava yksikkö. Tasa-arvoviranomaisten toistuvista pyynnöistä huolimatta toimikunta ei myöskään ehdota välimietinnössään, että tasa-arvoyksikkö otettaisiin mukaan lainuudistuksen valmistelutyöhön. Sen sijaan yhdenvertaisuuslain laatimisesta vastannut, silloisen työministeriön yksikkö ja yhdenvertaisuuslain valmistelusta nykyisin vastaava sisäasiainministeriön yksikkö ovat edustettuina toimikunnassa. *Tasa-arvoasiain neuvottelukunta uusii pyyntönsä, että hallituksen tasa-arvoyksikön edustaja otettaisiin mukaan toimikunnan jäseneksi.* Tasa-arvoyksikön edustaja ei kuitenkaan korvaisi nykyistä sosiaali- ja terveysministeriön edustusta vaan täydentäisi toimikunnan kokoonpanoa, sillä STM:n toimialaan kuuluu sukupuolten tasa-arvon lisäksi myös työsuojelu, vammaiskysymykset ja romaniasiat. Lisäksi välimietinnön jälkeen perustettavissa jaostoissa tulisi olla myös tasa-arvoyksikön edustus.

TANE katsoo, että tasa-arvo- ja vähemmistövaltuutetuille tulee taata mahdollisimman tasapuolinen asema toimikunnan työssä. Uudistus koskettaa kokonaisvaltaisesti kummankin valtuutetun toimivaltaa, joten esimerkiksi toimikunnan työtä valmistelevien jaostojen puheenjohtajuudesta päätettäessä on pyrittävä myös muodolliseen tasapuolisuuteen valtuutettujen välillä. Lisäksi tasa-arvoasiain neuvottelukunta kannattaa toimikunnan täydentämistä työmarkkinajärjestöjen edustajilla. TANE kuitenkin toteaa, että yleisen käytännön mukaan työmarkkinaosapuolet ovat itsenäisesti keskenään sopineet edustajansa, jos jäsenten määrä on rajallinen.

Toimikunnan mandaatti tasa-arvolain tarkasteluun

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää kyseenalaisena, kuuluuko lainsäätäjän tahdon mukaan tasa-arvolain tarkastelu toimikunnan toimenkuvaan. Toimikunnan toimeksianto pohjautuu puhtaasti yhdenvertaisuuslain valmisteluun ja eduskuntakäsittelyyn vuodelta 2003. On tulkinnanvaraista, onko tässä yhteydessä yhdenvertaisuuskysymyksillä tarkoitettu tasa-arvolain sisällyttämistä tarkasteluun niin, että yhdenvertaisuuslain uudistuksessa uudistettaisiin myös tasa-arvolakia.

Vuoden 2005 tasa-arvolain kokonaisuudistuksen lain esitöistä ei ole löydettävissä tahdonilmausta siitä, että tasa-arvolakia tulisi uudistaa yhdessä yhdenvertaisuuslain kanssa. Sen sijaan tasa-arvolakia uudistettaessa eduskunta edellytti hallitukselta selvitystä tasa-arvolain uudistuksen toimivuudesta vuoden 2009 loppuun mennessä. Yhdenvertaisuuslainsäädännön uudistamisesta ei myöskään ole kirjausta nykyisessä hallitusohjelmassa, toisin kuin tasa-arvolain uudistuksen toimivuudesta tehtävästä selvityksestä.

Yhdenvertaisuustoimikunnan on määrä jättää hallituksen esityksen muotoon kirjattu mietintönsä ennen tasa-arvolaista tehtävän selvityksen valmistumista. Tasa-arvolain toimivuudesta tehtävä selvitys ei siten ole toimikunnan hyödynnettävissä ennen sen työn päättymistä. Sitä vastoin yhdenvertaisuuslaista annettava selvitys valmistuu toimikunnan työn aikataulun mukaisesti ja yhdenvertaisuuslain selvityksen alustavia tuloksia esitellään välimietinnössä. Toimikunta ei kuitenkaan problematisoi tätä sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta erittäin epäsuhtaista tilannetta välimietinnössään. Tämän perusteella vaikuttaisi siltä, että toimikunnan työn painopiste olisi myös käytännössä yhdenvertaisuuslain uudistamisessa, ei niinkään tasa-arvolain uudistamisessa.

Uudistusvaihtoehtoista

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta ei kannata tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslakien tai niitä valvovien valtuutettujen yhdistämistä. Sukupuolten tasa-arvo ei ole yhteismitallinen vähemmistökysymysten kanssa, sillä sukupuoli koskettaa välittömästi kaikkia ihmisryhmiä, niin valtaväestöä kuin vähemmistöryhmiäkin. Sukupuoleen perustuva syrjintä on yleensä välillistä ja piiloista, eikä sitä useinkaan osata tunnistaa. Lisäksi sillä on selkeitä yhtymäkohtia yhteiskunnan rakenteisiin, sukupuolittuneeseen vallanjakoon ja päätöksentekoon.

Tasa-arvolaista on ajan myötä pystytty kehittämään tosiasiallisesti hyvin toimiva kokonaisuus. Lainvalvontaan tasa-arvovaltuutetulle osoitetut resurssit ovat tosin riittämättömät. Vuonna 2004 voimaan tulleessa yhdenvertaisuuslaissa sen sijaan on edelleen kiistattomia puutteita. Yhdenvertaisuuslain eri syrjintäperusteita kohdellaan eri tavoin ja laki on kokonaisuutena sekava.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta toteaa, että tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain yhdistämiseen ei tule ryhtyä lakitekni- sen yhdenmukaisuuden tavoittelun vuoksi. Lakien yhdistäminen ei välttämättä selkiyttäisi kansalaisten mahdollisuutta selvittää laista oikeuksiaan lakitekstin pituuden kasvaessa, käsiteltävien asioiden monimuotoistuesssa ja poikkeuksien lisääntyessä. Esimerkiksi EU:n neljän tasa-arvodirektiivin yhdistäminen on saattanut jopa hankaloittaa kansalaisten mahdollisuutta hahmottaa säädöskokonaisuutta. Lisäksi materiaallisen lainsäädännön muuttaminen vaikuttaisi myös tasa-arvopoliittisten toimijoiden kenttään. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta *ei pidä realistisena, että käytännössä pystyttäisiin varmistamaan, etteivät lakien yhdistämisessä tehtävät muutokset tosiasiallisesti heikennä suojan, valvonnan tai edistämisen tasoa sukupuolten tasa-arvon näkökulmasta.*

Sukupuolten tasa-arvon edistäminen on laaja-alainen, kaikkea yhteiskunnan inhimillistä toimintaa koskeva kokonaisuus. Sukupuolten tasa-arvoa edistävässä viranomaisissa onkin selkeästi eri yhteiskunnallisen toiminnan osa-alueisiin erikoistuneita virkamiehiä ja - naisia. Mikäli tasa-arvovaltuutetun ja vähemmistövaltuutetun toimistot yhdistettäisiin, saattaisi sukupuolten tasa-arvosta tulla vain yksi erikoistumisperuste muiden joukossa, kun *nykyisessä järjestelmässä virkamiehet ja - naiset ovat pystyneet erikoistumaan sukupuolten tasa-arvon sisällä tiettyyn teemaan.* Esimerkiksi miehet ja tasa-arvo on teemana vasta viimeisten vuosien aikana noussut sukupuolten tasa-arvon valtavirtaan ja osa tasa-arvotyöntekijöistä onkin alkanut erikoistua tähän erityistee- maan. Lisäksi sukupuolten tasa-arvon valtavirtaistaminen edellyttää tuekseen erityisiä tasa-arvoviranomaisia ja vahvaa sukupuolten välisen tasa-arvon lainsäädäntöä.

TANE kannattaa sekä tasa-arvolain että yhdenvertaisuuslain rinnakkaista kehittämistä ja erityisesti suojan tason nostoa liittyen yhdenvertaisuuslain sääntelemiin vähemmistökysymyksiin. TANE katsoo, että yhdenvertaisuuslakia tulisi kehittää sellaiseksi, että se antaa riittävän ja tosiasiallisesti tehokkaan suojan tason kaikille yhdenvertaisuuslaissa määritellyille vähemmistöryhmille. Myös tasa-arvoa on kehittämistarpeita, ja lakeja voidaan yhdenmukaistaa, mikäli kansalaisen suojan tai vastaavasti sukupuolten välisen tasa-arvon valvonnan ja edistämisen tästä saama hyöty on ilmeinen.

Kansainvälinen vertailu

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää välimietinnössä toteutettua kansainvälistä vertailua yksipuolisena. Vertailu on toteutettu mailla, jotka ovat toteuttaneet tai toteuttamassa lakien ja/tai valtuutettujen yhdistämisen. Sen sijaan vertailuun ei ole otettu maita, jotka ovat pohtineet tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslakien yhdistämistä, mutta päätyneet pitämään ne erillään. Tällaisesta maasta esi-

merkkinä on Belgia, joka kyllä mainitaan välimietinnössä, mutta se ei ole mukana kansainvälisessä vertailussa. TANEn saamien tietojen mukaan Belgiassa käytiin erittäin perusteellinen keskustelu lakien yhdistämisestä, ja sen seurauksena päädyttiin pitämään tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslait omina lakeinaan.

Toimikunta toteaa välimietinnössään kansainvälisen kehityksen ja EU-lainsäädännön kehityksen edellyttävän Suomen lainsäädännön tarkistamista. *EU-lainsäädännön kehitys ei kuitenkaan edellytä tasa-arvolain yhdistämistä yhdenvertaisuuslakiin*, vaan pikemminkin suojan tason nostoa muiden syrjintäperusteiden kuin sukupuolen ja etnisyyden osalta. Lisäksi TANE korostaa, että Suomessa voimassaoleva jaottelu sukupuolten tasa-arvon ja yhdenvertaisuuslainsäädännön välillä noudattaa kansainvälisessä sääntelyssä sekä EU-lainsäädännössä käytettyä jaottelua.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasioiden yhdistämistä sukupuolten tasa-arvon suojan tason kannalta varsin kyseenalaisena kokeiluna myös pohjoismaisten esimerkkien valossa. Norjassa valtuutettujen yhdistämisen myötä resursseja leikattiin 25 prosenttia. Tämä on johtanut siihen, että yhdistetyssä valtuutetun toimistossa joudutaan priorisoimaan eri syrjintäperusteiden välillä. Priorisointi johtaa väistämättä suojan tason laskuun. Kansalaisen saama suojan taso voi silloin käytännössä riippua ajankohdasta, jolloin hän ottaa yhteyttä valtuutettuun. Ruotsissa 2008 annetussa hallituksen esityksessä lakien yhdistämisestä ehdotetaan sukupuolten tasa-arvon suojan tason heikentämistä muun muassa heikentämällä työpaikkojen tasa-arvosuunnitteluvollisuutta.

Resursointi

Toimikunta perustelee uudistusta suojan tason nousulla muun muassa supervaltuutetulle mahdollisesti saatavien lisäresurssien muodossa. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta kuitenkin huomauttaa, ettei toimikunta voi luvata lisäresursseja. Realistisimmassa tapauksessa lakien ja valtuutettujen yhdistäminen tarkoittaisi resurssien selkeää vähenemistä nykyisestä ja siten myös suojan tason merkittävää laskua.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää toki tärkeänä, että toimikunta painottaa tasa-arvo- ja yhdenvertaisuustyön tarvitsevan lisää resursseja. Jotta uudistuksen yhteyteen liitettävät lupaukset lisäresursoinnista ja suojan tason ylläpidosta eivät olisi ylioptimistisia tai katteettomia, *tulisi vaihtoehtoisista organisaatiomalleista laskea mahdollisimman realistiset resurssitarpeet ja niistä aiheutuvat kustannukset*. Koska valtionhallinnossa toteutetaan suunnitelmallista tuottavuusohjelmaa, jota mitataan henkilötyövuosissa, katsoo tasa-arvoasiain neuvottelukunta aiheelliseksi kysyä, mistä toimikunnan kaavailemat lisäresurssit valtuutettujen toimintaan voitaisiin realistisesti saada. Esimerkiksi työsuojelupiireiltä vähennetään vuosien 2012 - 2015 välisenä aikana sata virkaa, mikä on osoitus aivan toisensuuntaisesta kehityksestä kuin mitä toimikunta välimietinnössään esittää.

Välimietinnössä todetaan, että tasa-arvo- ja yhdenvertaisuuslainsäädäntö toimii edelleen paljolti jälkikäteisen oikeussuojan ja yksilöiden reagoinnin varassa. Toimikunta esittää, että viranomaisorganisaation uudistuksella (lähinnä valtuutettujen yhdistämisessä) pystyttäisiin siirtämään toiminnan painopistettä nykyistä enemmän syrjintää ennaltaehkäisevään toimintaan. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta korostaa, että toimikunnan tulee selvittää, miten tällainen painopisteen siirto voitaisiin toteuttaa vaarantamatta nykyistä suojan tasoa. Mikäli painopisteen siirto ei ole pois valtuutettujen nykyiselle toiminnalle suunnatuista resursseista, on aiheellista selvittää, kuinka paljon resursseja tarvitaan lisää ja onko niitä realistista saada tarvittava määrä.

Neuvottelukunnat

Välimietinnössä toimikunta esittää yhdeksi vaihtoehdoksi yhdistetyn yhdenvertaisuusneuvottelukunnan perustamisen nykyisten neuvottelukuntien tilalle (esim. s. 65). Lisäksi neuvottelukuntien kehittäminen ja yhdistäminen nähdään välimietinnössä mahdollisuutena parantaa sidosryhmien osallistumista tasa-arvo- ja yhdenvertaisuusasioiden käsittelyyn. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta kuitenkin korostaa nykyisten neuvottelukuntien vakiintuneiden tehtävien ja erityispiirteiden huomioonottamisen tärkeyttä.

TANE on parlamentaarinen neuvottelukunta, ja siinä on edustettuna viisi suurinta eduskuntapuoluetta. Laaja-alaisen puoluepoliittisen edustuksensa vuoksi, monissa tasa-arvopoliittisissa linjauksissa TANEN ottamalla kannalla saattaa olla suuri painoarvo. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta on sosiaali- ja terveysministeriöön sijoitettu valtionhallinnon neuvoa-antava elin, jonka tehtävänä on seurata ja edistää sukupuolten välisen tasa-arvon toteutumista yhteiskunnassa muun muassa aloittein ja esityksin. *TANEn tehtävä on siis korostuneen proaktiivinen.*

Tasa-arvoasiain neuvottelukunnan tasa-arvopoliittiset aloitteet ja keskustelunavaukset ovat olleet urauurtavia. TANE on toimintansa aikana vaatinut monia uudistuksia, joiden toteuttaminen on vaatinut laajaa yhteiskunnallista keskustelua sukupuolten välisestä tasa-arvosta, ja samalla haastanut myös poliitikot tarkastelemaan omia asenteitaan. Monista TANEN aloitteista on alkanut yhteiskunnallinen kehitysprosessi, joka on eräissä tapauksissa vienyt toistakymmentä vuotta toteutukseen. Tästä esimerkkinä voidaan mainita muun muassa isyysvapaat.

TANE on ainutlaatuinen suomalaista sukupuolten tasa-arvoa edistävä elin, jossa poliitikot, virkamiehet ja -naiset, järjestöt sekä tutkijat kehittävät yhdessä uutta, edistyksellistä tasa-arvopolitiikkaa. TANEN laaja-alainen asiantuntemus sukupuolten tasa-arvoon liittyvissä kysymyksissä on pystytty luomaan monipuolisten ja vahvojen verkostojen kautta. Lisäksi TANEN toiminta täydentää muiden tasa-arvoviranomaisten mandaatteja. Mikäli TANE muutettaisiin uudistuksen yhteydessä syrjintään keskittyväksi kansalaisjärjestöjen yhteydenpitoväyläksi valtuutetun toimintaan, olisi seurauksena sukupuolten tasa-arvon edistämistyön ja valtavirtaistamisen ilmeinen heikentyminen.

Neuvottelukuntien yhdistäminen, yhdenmukaistaminen tai tehtävänannon perusteellinen muuttaminen vaarantaisi nykyisen tasa-arvotyön edistämisen tason ja tehon. Neuvottelukuntien yhdistäminen kapeuttaisi olennaisesti TANEN mahdollisuuksia edistää sukupuolten välistä tasa-arvoa. Mikäli uudistamistyöryhmä pyrkii sukupuolten tasa-arvon edistämistyön vahvistamiseen, tulisi tasa-arvoasiain neuvottelukunnan asemaa päinvastoin vahvistaa. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta katsookin, että *neuvottelukuntien yhdistämistä tai niiden toimenkuvien muuttamista valmistelevat ehdotukset ovat selkeästi ristiriidassa toimikunnan saaman toimeksiannon kanssa.*

Heidi Hautala
puheenjohtaja

Hannele Varsa
pääsihteeri